

## **АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ФОРМИ ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧО-ОПЕРАТИВНОЇ ГРУПИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ**

**Олександр Олександрович ГУЙВАН,**

*здобувач Харківського національного  
університету внутрішніх справ*

Історично розвиток людства досягався саме за рахунок винайдення і поступового впровадження серед широких мас населення нових, більш прогресивних, економних, швидких, ефективних форм діяльності, які суттєво спрощували людську працю, дозволяли отримувати нові результати, стимулюючи тим самим розвиток промисловості, підприємницької діяльності, науки та права.

Варто звернути увагу на те, що в сфері управління органами і підрозділами поліції адміністративно-правові форми мають характерні особливості, зумовлені нетиповими підходами до повсякденної організації роботи, інформаційного, кадрового та іншого забезпечення, потребою у виконанні службово-бойових завдань спільно з іншими силами безпеки і оборони України.

В.Б. Авер'янов зазначає, що «про адміністративно-правові форми доцільно казати лише стосовно тієї діяльності, яка має виключно владно-організуючу спрямованість та відображає зміст основних функцій органів виконавчої влади [1, с. 276]». Водночас у діяльності органів і підрозділів поліції владно-організуюча спрямованість є провідною. Поліцейські щоденно мають приймати управлінські рішення, від яких залежить не лише надання громадянам певної інформації, сприяння в здійсненні певної діяльності, але й застосування заходів примусу, притягнення до відповідальності за вчинені правопорушення.

Т.О. Коломоєць, П.С. Лютіков, О.Ю. Меліхова форми діяльності суб'єктів публічної адміністрації розглядають як «зовнішньо виражену дію, волевиявлення суб'єкта публічної адміністрації (посадової особи), здійснене у рамках режиму законності та його компетенції для досягнення мети адміністрування – вираження у зовнішньому вигляді конкретних дій суб'єкта публічної адміністрації, які здійснюються у процесі їхньої діяльності й спрямовані на реалізацію функцій адміністрування» [2, с. 136].

Питання форм взаємодії є більш складним і багатограним, адже передбачає узгоджену діяльність двох і більше відносно самостійних суб'єктів. Шляхом створення та впровадження інноваційних форм взаємодії співпраця поліції з громадськістю має бути вдосконалена та зміцнена. Важливими є ініціативність, прагнення до змін та чітке розуміння поліцейськими того, що добре організована взаємодія поліції сприяє відновленню довіри громадськості до поліції, зниженню рівня правопорушень та злочинності [3, с. 50].

Слід звернути особливу увагу на форму проведення спільних операцій. Дана форма охоплює цілу низку підготовчих, організаційних дій, постійну комунікацію між різними правоохоронними органами з метою розслідування складних кримінальних правопорушень. В умовах воєнного стану подібні операції успішно реалізуються в сфері публічних, зокрема оборонних, закупівель, мобілізаційної підготовки і мобілізації, надання гуманітарної допомоги тощо. Відповідно під час проведення подібних операцій може мати місце залучення й інших органів публічної влади, громадськості, підприємств, установ та організацій.

Ще однією поширеною формою взаємодії слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами розслідування кримінальних правопорушень є надсилання слідчими (дознавачами) запитів щодо надання інформації.

Варто звернути увагу і на форму проведення спільних нарад, заслуховувань і обговорень. Подібні наради можуть бути організовані слідчими управліннями головних управлінь Національної поліції в областях, відділами дізнання областей. До участі у них можуть долучатися керівники відповідних підрозділів, слідчі, дознавачі, оперативні працівники, а також процесуальні керівники.

Спільні наради, заслуховування і обговорення дозволяють акцентувати увагу представників одразу декількох підрозділів чи відомств на певній групі кримінальних проваджень, визначити обсяг проробленої роботи щодо досудового розслідування, наголосити на недоліках, зокрема системного характеру, позитивних аспектах, застосувати до окремих співробітників (їх керівників) заходи дисциплінарного впливу. Водночас принципово важливим при реалізації даної форми є фокус уваги не лише на недоліках, а на шляхах їх виправлення, наданні реальних порад і рекомендацій.

Таким чином, під адміністративно-правовими формами взаємодії слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами розслідування кримінальних правопорушень ми розуміємо разові спільні дії (їх комплекси, прийняті управлінські рішення, спрямовані на їх реалізацію), здійснені у процесі відповідної взаємодії, а також спрямовані на реалізацію завдань, дотичних до розслідування кримінальних правопорушень, у тому числі методичного, наукового, аналітичного характеру. Коло таких форм є надзвичайно широким. Окремі із них чітко регламентовані відомчими інструкціями, а інші потребують більш глибокого аналізу з огляду на їх складність, залученість до їх реалізації одразу декількох суб'єктів різної відомчої приналежності.

### **Список використаних джерел:**

1. Адміністративне право України. Академічний курс: підруч. У двох томах: Т. 1. Загальна частина/ред. колегія: В.Б. Авер'янов (голова). Київ: Видавництво «Юридична думка». 2004. 584 с.
2. Адміністративне право України: підручник. Вид. 2, змін. і доп. / За заг. ред. Т.О. Коломоець. Київ: Істина, 2012. 528с.
3. Komziuk A., Kyrychenko O. Some aspects of the administrative and legal regulatory framework for interaction between the National police and the public. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 8. С. 47-51.